

In 2017 hebben de GKV Capelle-Noord en Capelle Zuidwest een visiedocument vastgesteld:

Samen leren in Christus' gemeente. Geloofsleren, geloofsopvoeding en geloofsonderwijs

Het geeft de uitgangspunten en de richting aan van ons gezamenlijke leren en van de opvoeding en het onderwijs aan de kinderen en jongeren. Hieronder de gedeelten uit dit document die met name van belang zijn voor het jeugdbeleid en het werk van de jeugdcommissie.

1. De gemeente

1.1. De gemeente: verbonden met Christus en met de heiligen

Als gemeente van Jezus Christus bestaan we door God. Door het geloof geeft hij ons, '*samen* en ieder *persoonlijk*, gemeenschap met de Here Christus, en deel aan al zijn schatten en gaven' (Heidelbergse Catechismus, vr 55). Wij leven in de Nederlandse samenleving van de 21e eeuw, maar we horen bij de grote gemeenschap van de heiligen van alle eeuwen. Net als zij leven wij voor God die de wereld heeft geschapen en de geschiedenis leidt. Samen met hen zijn wij onderweg naar de nieuwe hemel en aarde.

1.2. De kinderen: ze horen erbij

De bijbel zegt duidelijk dat de kinderen van de gelovigen bij de gemeente horen.(.....) God belooft dat hij hen als zijn kinderen aanneemt en hen door zijn Geest alles wil geven wat de Here Jezus voor hen heeft verdiend: de vergeving van hun zonden en de dagelijkse vernieuwing van hun leven.

2. Geloofsleren

2.1. Geloofsleren: ons leven lang

God heeft ons zijn Woord gegeven voor onderweg. Daarin leren we God kennen als Vader, Zoon en Geest, als de God die genadig is, en die eerbied en toewijding vraagt. Door zich zo bekend te maken wil hij ons vertrouwen wekken en ons brengen tot overgave en dienst aan Hem. (.....)

Wij hebben het nodig dat we *telkens weer* onderwijs krijgen vanuit de Bijbel. We raken dan ook nooit uitgeleerd; *geloofsleren* duurt ons leven lang!

2.2. Geloofsleren: persoonlijk en samen

Iedere gelovige leert *persoonlijk*. (....) Maar natuurlijk kan niemand in zijn eentje leren. Het moet al in het *gezin* beginnen. (....) En die gezinnen maken weer deel uit van het volk, van de lerende *gemeente*. Dat hele volk krijgt onderwijs. (.....)

3. Geloofsopvoeding

3.1. Geloofsopvoeding: mensen ingeschakeld

De kinderen hebben Gods belofte gekregen, maar het is geen automatisme of vanzelfsprekendheid dat ze die in geloof aannemen. (....) Geloof is een gave van God.

(....) God geeft de volwassenen de taak om zijn kinderen te leren wie Hij voor ons wil zijn en wie wij voor Hem mogen zijn. Door onze *opvoeding* zoekt de Here het hart van onze kinderen en wil hij hen brengen tot vertrouwen en overgave. Dat is een bijzonder leerproces, een proces van overtuigd worden. God wil dat wij als

geestelijke vaders en moeders vol liefde, aandacht en geduld met zijn kinderen omgaan, bereid om ons leven voor hen te geven (Paulus in 1 Tess. 2,7-8), ontvankelijk voor hun vragen en worstelingen, om hen voor Christus te winnen en te behouden.

Uit onszelf kunnen wij dat niet. We bidden om de Heilige Geest, voor onszelf en voor onze kinderen. Zonder hem blijft ons hart en hun hart gesloten voor de Heer en voor elkaar.

3.2. Geloofsopvoeding: samen verantwoordelijk

In de bijbelse tijd zijn de ouders verantwoordelijk voor de geloofsopvoeding van hun kinderen. (...)

Ook nu dragen de *ouders* grote verantwoordelijkheid. Ze beloven bij de doop van hun kind dat ze het zullen voorgaan in het leven met de Here en het de betekenis van de doop zullen leren.

De ouders staan er niet alleen voor. (...) Telkens als er een kind gedoopt wordt, worden alle *gemeenteleden* opgeroepen om de ouders te steunen door “voorbede en voorbeeld en door daadwerkelijke bereidheid eraan mee te helpen dat dit kind groeit in het geloof, de genade en het kennen van onze Heer Jezus Christus” (doopformulier).

Ook heeft de Here Jezus *ambtsdragers* gegeven om voor de gemeente te zorgen, haar op te bouwen in het geloof, en haar op het goede spoor te houden (Ef. 4:7-15). Zij hebben de pastorale verantwoordelijkheid om op de geloofsopvoeding toe te zien en die te ondersteunen.

3.3. Geloofsopvoeding: de praktijk

Samen zijn we dus verantwoordelijk, ieder met eigen mogelijkheden en verantwoordelijkheden.

Thuis is – als het goed is – de plek waar de kinderen God als hun Vader leren kennen. (...)

Thuis is ook de eerste plaats waar kinderen leren om als christen te leven. (...)

Binnen de *gemeente* kunnen onderlinge contacten, zeker ook die met oudere en meer ervaren broeders en zusters, ondersteunend en stimulerend zijn.

De gemeente kan activiteiten organiseren voor kinderen en jongeren (zoals de jeugdverenigingen), waar ze onder leiding van volwassenen samen de bijbel bestuderen en elkaar stimuleren om voor de Heer te leven.

De *ambtsdragers* kunnen de activiteiten voor jongeren bezoeken en zo hun betrokkenheid tonen, en tijdens de huisbezoeken ouders en jeugdleiders bemoedigen.

De *kerkenraad* belegt *kerkdiensten* die een vast onderdeel vormen van het leven van de *gemeente*. Ook daar leren de kinderen, samen met de andere gemeenteleden, wie God is en hoe ze Hem eerbiedig mogen dienen.

In veel gevallen speelt het onderwijs op *school* ook een belangrijke rol.

Al met al: door de *geloofsopvoeding* leren kinderen *nazeggen* en *nadoen*, *meezeggen* en *meedoen*.

4. Geloofsonderwijs

Een aantal dingen die in het document over het geloofsonderwijs op de catechisatie gezegd worden, zijn ook van belang voor de jeugdverenigingen. Het gaat om het volgende (aangepast voor de JV):

Als God het geeft, zal het nazeggen en meezeggen van de jongeren een persoonlijk en overtuigd belijden worden, en zal hun nadoen en meedoen uitgroeien tot de liefdevolle bereidheid om 'hun gaven te gebruiken in

dienst van God en hun broers en zussen'. (Heidelbergse Catechismus, vr 55). Dan zullen ze ook zelfstandig de plek aanvaarden die God hun gegeven heeft in de gemeente.

De context

Leren geloven gebeurt in het *hier en nu*, in de cultuur van de 21e eeuw. Het is goed als de jeugdleiders iets weten van de leefwereld van de jongeren, zodat ze begrijpen welke vragen en dilemma's er op hen afkomen, en zodat ze hen daarin kunnen ondersteunen.

Leren geloven gebeurt óók in verbondenheid met de kerk van *vroeger*. Door naar de kerkgeschiedenis te kijken kunnen we veel leren van de manier waarop de kerk in andere tijden met vergelijkbare vragen omging. Dat helpt jongeren ook om te beseffen dat ze onderweg naar de nieuwe aarde niet alleen op reis zijn, maar in een lange stoet van pelgrims, 'geloofsgetuigen' (Hebr. 11). Die verbondenheid met de kerk heeft trouwens nog een andere dimensie: het gesprek aangaan met oudere gelovigen in de gemeente.

De praktijk

Leren is luisteren

In onze samenleving willen steeds meer mensen zelf hun geloof "bij elkaar sprokkelen". Allerlei opvattingen en denkbepelden die onder andere via sociale media binnenkomen, worden "geknipt en geplakt" tot een eigen waarheid.

Maar in de kerk is dat anders. Gods openbaring is de basis van het onderwijs dat daar gegeven wordt en die openbaring heeft gezag voor heel ons leven. God wil dat iedereen die zijn woord hoort, *luistert*, dat wil zeggen: zich door hem laat aanspreken. En dat is niet maar een kwestie van het verstand of van het gevoel. Het is: hem volledig vertrouwen, hem liefhebben met hart, ziel en verstand en voor hem leven. Daarom is het werk op de jeugdvereniging gericht op de hele persoon en het hele leven van de jongeren. En het is niet vrijblijvend. Als geestelijke vaders en moeders (oudere broers en zussen?) moeten de jeugdleiders de jongeren de stof *op het hart drukken*.

Samen leren en luisteren

Het is belangrijk dat de jeugdleiders *luisteren* naar de vragen en worstelingen van de jongeren.

Ze hopen immers dat zij groeien in het geloof, maar ze weten ook dat geloven een proces is van levenslang leren én afleren. Want we zijn niet alleen kinderen van Abraham, maar ook van Adam. Echte bekering is dan ook het afsterven van de oude en het opstaan van de nieuwe mens (Heidelbergse Catechismus 33, vr 88). En de Here Jezus zei: "Iedere rank aan mij die geen vrucht draagt snijdt hij (de Vader) weg, en iedere rank die wel vrucht draagt snoeit hij bij, opdat hij meer vrucht draagt" (Joh.15:2). Juist voor jongeren, die nog volop bezig zijn met het ontwikkelen van hun identiteit en met het ontdekken van hun eigen mogelijkheden kan dat heftig en confronterend zijn. Het kan blijdschap geven als ze groei ervaren, maar ook pijn en verdriet als die groei om zelfverloochening en volharding vraagt. In dat proces staan jeugdleiders niet boven hen, maar naast hen.

Samen met hen *luisteren* ze naar Gods Woord, want ook zij blijven levenslang leerling. Daarom onderwijzen ze hen met liefde en geduld, en ze moedigen hen aan om te groeien in wie ze zijn en mogen worden in Christus.

5. Tot slot

Geloof is een gave van God (3.1). Het is een wonder van de Heilige Geest als mensen opnieuw geboren worden,

en van harte 'ja' zeggen tegen de Heer en tegen een leven met en voor Hem! Daarom wordt iedere doopbediening afgesloten met dit gebed:

“Leidt dit kind altijd door uw Geest. Laat het volgens uw woord worden opgevoed en in Christus tot geestelijke groei komen. Dan zal het uw goedheid en barmhartigheid erkennen en daarvan getuigen. Laat het gehoorzaam onze enige leraar, koning en hogepriester, Jezus Christus volgen. Dan zal het dapper strijden tegen de zonde, de duivel en heel zijn rijk. Geef het de overwinning zodat het u, de enige en betrouwbare God - Vader, Zoon en Heilige Geest - eeuwig zal loven.”